

Dz.U. 2018 poz. 2538**USTAWA**

z dnia 28 grudnia 2018 r.

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, z późn. zm.²⁾) w art. 89 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 5,00 zł za megawatogodzinę (MWh).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. Stawki opłaty przejściowej od dnia 1 stycznia 2019 r. na miesiąc wynoszą netto:

- 1) 0,02 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 0,10 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 0,33 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 4) 0,08 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 0,19 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) 0,20 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 7) 0,06 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

2. Przez stawkę opłaty przejściowej netto, o której mowa w ust. 1, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Tworzy się Krajowy system zielonych inwestycji, w ramach którego środki pochodzące ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji oraz środki uzyskane w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, gromadzone na rachunku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 oraz 1a, są przeznaczane na:”;

– w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d–h w brzmieniu:

„d) inwestycji realizowanych przez operatora systemu dystrybucyjnego,

e) inwestycji w instalacje odnawialnych źródeł energii,

f) inwestycji w jednostki kogeneracji wytwarzające energię elektryczną i ciepło użytkowe w wysokosprawnej kogeneracji,

g) inwestycji mających na celu dostosowanie do przepisów prawa Unii Europejskiej mających na celu ochronę środowiska, w szczególności poziomów emisji ustalonych w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 212 z 17.08.2017, str. 1),

h) inwestycji w magazyny energii elektrycznej;”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1039, 1356, 1629, 1697, 2227, 2244 i 2354.

b) w ust. 2:

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) inwestycji w jednostki kogeneracji wytwarzające energię elektryczną i ciepło użytkowe w wysokosprawnej kogeneracji;”;

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a–8c w brzmieniu:

„8a) inwestycji realizowanych przez operatora systemu dystrybucyjnego;

8b) dostosowania jednostek wytwórczych do poziomów emisji ustalonych w przepisach prawa Unii Europejskiej mających na celu ochronę środowiska, w szczególności w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE;

8c) inwestycji w magazyny energii elektrycznej;”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, 6–8, 9 i 10, kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz potrzebą zapewnienia przejrzystości procedur wyboru programów i projektów, a także mając na uwadze wyznaczone obszary oraz wielkość osiągniętych efektów ekologicznych.”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw energii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz potrzebą zapewnienia przejrzystości procedur wyboru programów i projektów, a także mając na uwadze wyznaczone obszary oraz wielkość osiągniętych efektów środowiskowych.”;

2) w art. 23 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. 20% środków uzyskanych w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, przekazuje się na wyodrębnione subkonto w ramach Rachunku klimatycznego. Środki te mogą być przeznaczone wyłącznie na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c.”;

3) w art. 30 ust. 4–7 otrzymują brzmienie:

„4. Krajowy operator przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska do zaakceptowania listę i informacje, o których mowa w ust. 3. W zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, listę i informacje, o których mowa w ust. 3, krajowy operator przedkłada do zaakceptowania ministrowi właściwemu do spraw energii.

5. Minister właściwy do spraw środowiska, a w zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, minister właściwy do spraw energii, biorąc pod uwagę wyniki naboru, o którym mowa w art. 29 ust. 1, oraz opinię Rady Konsultacyjnej, akceptuje poszczególne programy i projekty umieszczone na liście, o której mowa w ust. 3 pkt 2, lub odmawia akceptacji, w drodze decyzji, poszczególnych programów i projektów.

6. Minister właściwy do spraw środowiska, a w zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, minister właściwy do spraw energii, zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego właściwego ministra wykaz podmiotów, których programy lub projekty zostały zaakceptowane, zwanych dalej „beneficjentami”, wraz z listą tych programów i projektów.

7. Krajowy operator po otrzymaniu zaakceptowanej przez ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw energii listy programów i projektów zawiera umowę o udzielenie dotacji z każdym z beneficjentów albo z beneficjentem i bankiem udzielającym beneficjentowi kredytu na realizację programu lub projektu.”;

4) w art. 31 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot, którego program lub projekt znajdujący się na liście, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, nie został zaakceptowany przez odpowiednio ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw energii, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy odpowiednio do ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw energii.

2. W przypadku gdy odpowiednio minister właściwy do spraw środowiska lub minister właściwy do spraw energii utrzyma w mocy swoją decyzję, podmiotowi przysługuje prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawnienia do emisji znajdujące się na rachunku w rejestrze Unii, z wyłączeniem krajowego rachunku posiadania, niewykorzystane w danym okresie rozliczeniowym są zastępowane równoważną liczbą uprawnień do emisji ważnych w kolejnym okresie rozliczeniowym, z zastrzeżeniem uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie.”;

2) w art. 27:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawnienia do emisji przydzielone instalacji wytwarzającej energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., mogą zostać wydane tej instalacji od roku, w którym rozpoczęto eksploatację tej instalacji. Uprawnienia, które nie zostały wydane instalacji wytwarzającej energię elektryczną do roku rozpoczęcia eksploatacji, zostają sprzedane w drodze aukcji po zakończeniu roku, w którym powinny być zostać wydane tej instalacji, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., jest obowiązany niezwłocznie poinformować, pismem w postaci elektronicznej opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo pismem w postaci papierowej, ministra właściwego do spraw środowiska o braku możliwości rozpoczęcia eksploatacji tej instalacji przed upływem roku kalendarzowego, do którego został przypisany przydział uprawnień. W przypadku przedłożenia powyższej informacji uprawnienia do emisji są kierowane do aukcji na zasadach określonych w ust. 3 zdanie drugie.”;

3) w art. 49 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie, przekazuje się w wysokości:

- 1) 20% na wyodrębnione subkonto, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 2) 80% do Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538).”.

Art. 5. 1. W 2019 r. ceny i stawki opłat zawarte w taryfie lub zbiorze cen i stawek opłat za energię elektryczną opracowywanym przez przedsiębiorstwo energetyczne i wprowadzanym jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców, zwanym dalej „cennikiem energii elektrycznej”, przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się:

- 1) przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej – określa się w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stosowane w dniu 31 grudnia 2018 r., uwzględniając zmniejszenie stawek opłaty przejściowej, o której mowa w art. 11b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2;
- 2) obrotem energią elektryczną – określa się w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stosowane w dniu 30 czerwca 2018 r., uwzględniając zmniejszenie stawki podatku akcyzowego na energię elektryczną, o której mowa w art. 89 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ceny i stawki opłat w taryfie lub cenniku energii elektrycznej na 2019 r. zostały ustalone na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przedsiębiorstwo energetyczne, w terminie do dnia 30 stycznia 2019 r., wystąpi do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, z wnioskiem o zmianę taryfy lub uwzględnia w cenniku energii elektrycznej ceny i stawki opłat ustalone zgodnie z ust. 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do uwzględnienia cen i stawek opłat, o których mowa w ust. 1, w rozliczeniu z odbiorcą za okres od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, które po dniu 30 czerwca 2018 r. zawarło umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowe:

- 1) z ceną lub stawką opłaty wyższą od ceny lub stawki opłaty wynikającej z ostatnio obowiązującej umowy, albo

- 2) po raz pierwszy z odbiorcą końcowym, z ceną lub stawką opłaty wyższą niż cena lub stawka opłaty wskazana w taryfie lub cenniku energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2

– jest obowiązane do zmiany warunków tej umowy nie później niż do dnia 1 kwietnia 2019 r., ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zmiana warunków umowy następuje poprzez zmianę ceny energii elektrycznej na cenę nie wyższą niż wskazana w taryfie lub cenniku energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2.

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej może zwrócić się do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571), zwanego dalej „zarządcą rozliczeń cen”, z wnioskiem o wypłatę kwoty na pokrycie różnicy między ceną wskazaną w taryfie lub cenniku energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, a średnioważoną ceną energii elektrycznej na rynku hurtowym, obliczoną zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, zwanej dalej „kwotą różnicy ceny”.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczenia kwoty różnicy ceny oraz średnioważonej ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, biorąc pod uwagę wartość unikniętego wzrostu cen energii elektrycznej oraz interes przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej.

Art. 8. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń cen, za okres co najmniej miesiąca kalendarzowego, przy użyciu formularza udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

2. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, albo numer w równoważnym rejestrze państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) wolumen energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez odbiorców końcowych w 2019 r., za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje przedsiębiorstwu energetycznemu kwota różnicy ceny, wyrażony w MWh, z dokładnością do trzech miejsc po przecinku;
- 5) wnioskowaną wysokość kwoty różnicy ceny, obliczoną zgodnie z art. 7 ust. 1, z zaokrągleniem w górę do pełnego złotego;
- 6) oznaczenie okresu, którego wniosek dotyczy;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata kwoty różnicy ceny;
- 8) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Wolumen energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może obejmować prognozowany przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej wolumen sprzedaży energii elektrycznej w okresie, którego dotyczy wniosek, lub wolumen sprzedaży energii elektrycznej określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

4. Zarządca rozliczeń cen weryfikuje wniosek pod względem prawidłowości dokonanych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów.

5. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku zarządca rozliczeń cen zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty kwoty różnicy ceny w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

6. W przypadku gdy wniosek zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń cen, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej do usunięcia tych braków formalnych lub błędów obliczeniowych.

7. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, zarządca rozliczeń cen odmawia zatwierdzenia wniosku, informując przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej o przyczynie tej odmowy.

8. Odmowa zatwierdzenia wniosku, o której mowa w ust. 7, nie pozbawia przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej możliwości ponownego złożenia wniosku. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej może złożyć wniosek najpóźniej do dnia 20 stycznia 2020 r. Wnioski złożone po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania.

10. Niezłożenie wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 9, powoduje utratę prawa do otrzymania kwoty różnicy ceny.

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną i dystrybucji energii elektrycznej dokonuje korekty otrzymanej kwoty różnicy ceny po uzyskaniu potwierdzenia danych od operatora lub operatorów systemów dystrybucyjnych o wolumenie sprzedanej energii elektrycznej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r., oraz składa wniosek do zarządcy rozliczeń cen o korektę otrzymanej kwoty różnicy ceny.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, obejmujący korektę wszystkich wniosków złożonych na podstawie art. 7 ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń cen jednorazowo, w terminie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., przy użyciu formularza elektronicznego udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen. Przepisy art. 8 ust. 2 pkt 1–3 i 7 oraz ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej kwota różnicy ceny przewyższa należną kwotę różnicy ceny za 2019 r., przedsiębiorstwo to, po zatwierdzeniu przez zarządcę rozliczeń cen różnicy między tymi kwotami, dokonuje zwrotu tej kwoty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o zatwierdzeniu tej kwoty.

4. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej kwota różnicy ceny jest niższa niż należna kwota różnicy ceny za 2019 r., zarządca rozliczeń cen dokonuje wypłaty różnicy między tymi kwotami w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub dystrybucji energii elektrycznej, które na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 1, otrzymało kwotę różnicy ceny nienależnie, obowiązane jest do jej zwrotu.

2. Zarządca rozliczeń cen wzywa do zwrotu nienależnie pobranych kwot różnicy cen, określając kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin jej zwrotu.

3. Od nienależnie pobranych kwot różnicy cen naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania kwoty różnicy ceny.

Art. 11. 1. Tworzy się Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, zwany dalej „Funduszem”.

2. Kwoty różnic cen finansowane są z Funduszu.

3. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

4. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw energii.

5. Zarządzanie Funduszem powierza się zarządcy rozliczeń cen.

6. Szczegółowe zasady współpracy zarządcy rozliczeń cen oraz dysponenta Funduszu w zakresie zarządzania Funduszem określa umowa.

7. Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, prowadzi obsługę bankową Funduszu.

Art. 12. Przychodami Funduszu są:

- 1) 80% środków uzyskanych w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538);
- 2) środki stanowiące zwrot kwot różnic cen;
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa;

- 4) odsetki od wolnych środków finansowych przekazanych w zarządzanie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.³⁾);
- 5) dobrowolne wpłaty, darowizny i zapisy;
- 6) wpływy z innych środków publicznych;
- 7) wpływy z innych tytułów.

Art. 13. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) wypłatę kwot różnic cen;
- 2) wypłatę wynagrodzenia dla BGK za prowadzenie obsługi bankowej Funduszu.

Art. 14. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku Funduszu jest niewystarczająca na wypłatę kwot różnic cen, zarządca rozliczeń cen może czasowo pokryć niewystarczającą kwotę środków na tę wypłatę ze środków zgromadzonych na rachunku:

- 1) opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2,
- 2) opłaty OZE, o którym mowa w art. 101a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245)

– jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z tych ustaw.

2. Pobrane środki, o których mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi w pełnej wysokości z rachunku Funduszu na rachunki opłat, o których mowa w ust. 1.

Art. 15. Do zadań dysponenta Funduszu należy w szczególności:

- 1) nadzór nad wykonywaniem przez zarządcę rozliczeń cen zadań, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) zatwierdzanie przedłożonego przez zarządcę rozliczeń cen sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu.

Art. 16. 1. Do zadań zarządcy rozliczeń cen w zakresie zarządzania Funduszem należy:

- 1) weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1;
- 2) dokonywanie wypłat kwot różnic cen oraz korekt tych wypłat;
- 3) przygotowanie i przedłożenie dysponentowi Funduszu sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu;
- 4) przekazywanie w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie odrębnego upoważnienia, wolnych środków Funduszu w zarządzanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 5) przygotowanie i przedłożenie dysponentowi Funduszu projektu rocznego planu finansowego Funduszu;
- 6) dysponowanie rachunkiem bankowym Funduszu;
- 7) prowadzenie ewidencji finansowo-księgowej Funduszu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650, 1629, 2212 i 2244);
- 8) sporządzanie, podpisywanie i przekazywanie, w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie odrębnego upoważnienia, sprawozdań budżetowych i finansowych.

2. Zarządca rozliczeń cen nie pobiera wynagrodzenia za zarządzanie Funduszem, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 17. Zarządca rozliczeń cen składa dysponentowi Funduszu sprawozdanie ze swojej działalności za okres kwartału kalendarzowego, w tym informacje o wpływach na rachunek Funduszu, wypłatach z rachunku Funduszu i stanie środków na rachunku Funduszu, w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po upływie tego kwartału kalendarzowego.

Art. 18. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 5;
- 2) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 6;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669, 1693, 2245, 2354 i 2500.

3) nie dokonuje korekty, o której mowa w art. 9 ust. 1.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes URE w drodze decyzji.

3. Zarządca rozliczeń cen, w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynów, o których mowa w ust. 1, informuje o tym Prezesa URE, przekazując Prezesowi URE dokumentację zebraną w sprawie.

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 5% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

5. Kara pieniężna jest płacona na konto Funduszu.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 19. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Plan finansowy Funduszu na rok 2019 dysponent Funduszu sporządza w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2019 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*